

8. KAPITOLA

CIGARA PO VÝBUCHU

Niečo vybuchlo!

Všetko, čo z lietajúceho taniera po zrážke ešte zostalo, bolo v plameňoch.

FIJÚ!

Frida nerozmýšľala, objala mimozemšťana a vrhla sa s ním na zem.

UF!

Ako ohňovzdorná deka prilahla psa aj **mimozemšťana**, nad nimi šľahali plamene.

Frida zavrela oči, ale cítila, ako jej v tej horúčave oškvrklo vlasy.

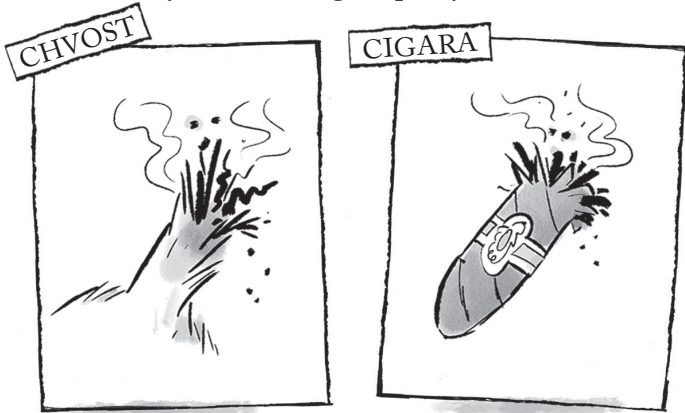
PRASK!

„HAF! HAF! HAF!“ štekal Jurij od bolesti.

Obhorel mu konček chvosta.

ŠKVRK!

Zrazu vyzeral ako cigara po výbuchu.

Psík sa uvoľnil z Fridinho zovretia a upaľoval k studni. Celý čas štekal a bežal tak rýchlo, ako sa to len s tromi malými nohami a jednou kuchynskou metličkou dalo.

„JURIJ!“ volala za ním Frida.

Zapálený chvost však psíka tak rozrušil, že sa vôbec nechystal zastať. Prefrčal cez pole a zmizol z dohľadu. Ach nie. Dievča si všimlo, že v dome blikajú svetlá. Teta Dorota výbuch začula.

Frida nemala veľa času. Každú chvíľu vypočuduje na pole teta s brokovnicou. Obrátila pozornosť na **mimozemšťana**.

„Si v poriadku?“ spýtala sa.

Vyšiel z neho len neurčitý ston.

„UCH!“

A potom...

T'RESK!

Znova za ňou čosi vybuchlo.

FIJÚ!

Horúčava za ňou tak sálala, akoby jej chrbát grilovali na otvorenom ohni ako hamburger.

Byť tak blízko pri lietajúcom tanieri bolo nebezpečné. Pokojne mohol opäť vybuchnúť. Mohlo sa chytiť ďalšie palivo.

Frida sa vyštverala na nohy a znova sa načiahla k **mimozemšťanovi**, aby mu pomohla na nohy. On jej podal ruku.

PRVÝ KONTAKT!

„Tvoríme HISTÓRIU!“ zaštebotala Frida. „Podanie rúk je na planéte Zem prejavom priateľstva. Znamená to, že sme priatelia?“

Mimozemšťan prikývol a Frida sa naširoko usmiala. „ÁNO!“ zvolala.

Bolo to obrovské **ÁNO!**

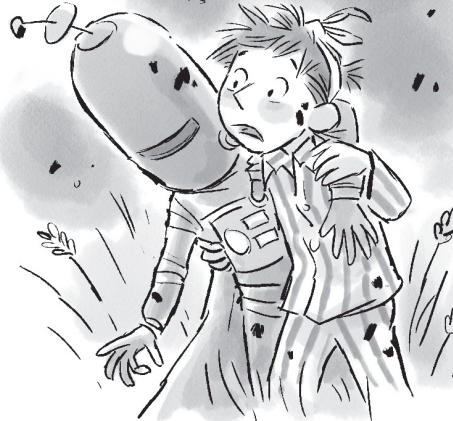
Frida nikdy predtým žiadneho kamoša nemala. A vôbec nečakala, že jej prvým priateľom bude obyvateľ inej planéty. Myslela si, že by to mohlo byť dievča so strapatou ofinou, čo zbiera známky. Nemala však nič proti.

„Veľkolepé!“ zvolala. „Na Zemi sa priatelia o seba navzájom starajú!“

Frida vytiahla **mimozemšťana** na nohy. Okamžite sa mu podlomilo koleno.

„AAAA!“ zvolal, keď ho prehlo dopredu.

Vzala ho pod pazuchy a celou silou ho podopierala.

„Držím ťa!“ povedala, hoci to tak už nebolo. **Mi-mozemšťana** zradilo koleno. Vyšmykol sa jej zo zovretia a žuchol na zem.

ŽUCH!

„DOKELU!“ zvolala.

Práve vtedy zbadala v diaľke tienistú postavu. Prichádzala od domu.

„**HNIDAAAA!**“ ozvalo sa z diaľky.

Frida by ten hlas spoznala kdekoľvek. Samozrejme, bola to teta Dorota.

PIF!

Presne ako si myslela – stará dáma si so sebou vzala guľovnicu. A nebála sa ju použiť.

PIF! PAF! PUF!

Pálila do vzduchu na výstrahu.

Frida sa chystala ukryť svojho nového kamoša.

A rýchlo.

Vlastne ešte rýchlejšie.

Akože fakt rýchlo.

RÝCHLO!